

ఫేస్ రీడింగ్

కీటికీ పక్క సీటుంటే నాకెంతో ఇష్టం. ప్రయాణం చేసేవారెవరైనా కీటికీ పక్క సీటు దొంకాలనే భావన కచ్చితంగా ఉంటుందని నా నమ్మకం.

కాతవాహన సూపర్ ఫాస్ట్ ఎక్స్ ప్రెస్ పేరుకు తగ్గట్టుగానే వేగంగా పరుగెడుతున్నది.

కీటికీ నుండి వేగంగా వెనక్కి వెళ్తున్న దృశ్యాన్ని చూస్తూ ఏదో తెలిసి పారవశ్యంతో మునిగిపోతున్నాను.

కడుపులో ఒక్కసారిగా తిప్పినట్లయింది. వాంతి వచ్చే సూచనలు కనబడ్డాయి. ఈ ముందస్తు హెచ్చరికలు దేనికి సంబంధించినవో తెలిగ్గానే అర్థమైపోయింది.

సిగరెట్ పాగ, బీడీ పాగ, చుట్టపాగ, గత ఇరవై ఏళ్లుగా వాటి బాధ పడుతూనే ఉన్నా కూడా నా మనసు, శరీరం దానికి ఇంకా అలవాటు పడనందుకు నా మీద నాకే కోపం వచ్చింది.

మళ్ళీ కడుపులో దేవినట్లనిపించింది. దీనిక్కారణమైన 'పాగ' ఎక్కడ నుండి వస్తోందా అని అటు ఇటు చూశాను.

కొద్ది దూరంలో, టాయిలెట్ రూం వద్ద ఒక తను నిర్భీన ఇంత మంచి అవకాశం నాకీ జన్మలో 'దొరకదు' అన్నట్లు గుప్పుగుప్పుమంటూ సిగరెట్ తాగుతున్నాడు.

నాకెదురుగా పాగతోగే వాళ్లెవరు కనిపించినా విపరీతమైన కోపం వచ్చేది. వారి వద్దకెళ్లి పాగతాగడం ఆపమనో, లేదా దూరంగా వెళ్లి తాగమనో చెప్పేవాడిని.

నిక్కచ్చిగా చెప్పడం మూలానా ఎన్నోసార్లు గొడవలు కూడా పడ్డాయి. కొట్టుకునేంత వరకు వచ్చిన సందర్భాలు ఒకటి, అరా ఉన్నాయి.

మనసు విరిగింది. 'ప్రపంచంలో ఎవరినైనా మార్చవచ్చు, కానీ పాగతోగే వాళ్లని మార్చలేము' అనే నిర్ణయానికొచ్చేశాను.

నిర్లిప్తత ఏర్పడింది.

తర్వాత పాగ మేఘాలు కనబడితే రుమాలు ముక్కుకి అడ్డం పెట్టుకోవడం ఇంకా ఇబ్బందని పిస్తే ఆ చోటు నుండి లేచి వెళ్లిపోవడం అలవాటు చేసుకున్నాను.

సిగరెట్ కంపు రానురాను భరించరానిదిగా మారిపోతోంది. సీటు నుండి లేవబుద్ధి కావడం లేదు.

నా పక్కన కూర్చున్న వాళ్లందరూ అవస్థ పడుతున్నట్లు వాళ్ల ముఖాలు చూస్తే తెలిగ్గా తెలిసిపోతూనే ఉంది.

ఫేస్ రీడింగ్ లో నేను ఎక్స్ పర్ట్ ని.

ఎవరి ముఖాన్ని చూసి, ఆ ముఖకవళికలను బట్టి వారి మనసులోని ఆలోచనల్ని ఇట్టే పసిగట్టుకుంటాను.

ఈ విషయంలో నేనెప్పుడూ అంచనా తప్పలేదు.

పాగతోగే వ్యక్తిని నిశితంగా పరిశీలించాను. వేషధారణ ఓ మోస్తరుగా ఉంది. కళ్లు ఎర్రగా ఉన్నాయి. గడ్డం బాగానే పెరిగి ఉంది.

'విలన్ రామిరెడ్డిని గుర్తుకు తెస్తున్నది ఇతని రూపం' మనసులో అనుకున్నాను.

అతని కళ్లు చూస్తుంటే 'ఎవరితో గొడవ పెట్టుకుందామా' అన్నట్లుగా ఉన్నాయి.

ఎవరైనా 'పాగ తాగడం ఆపేయి' అంటే మాత్రం అన్న వ్యక్తిని తన్నడం మాత్రం భాయం.

రికంగా పాగతాగడం ఆపించేస్తాడని దృఢంగా అనిపించసాగింది.

స్టూడెంట్ లా ఉన్నాడు. రెగ్యులర్ గా వ్యాయామం చేస్తాడు. ఎందుకంటే అతని శరీరం చూస్తూంటే తెలుస్తూనే ఉంది. 'సిల్వీస్టర్ స్టైల్' వోలా ఉందని!

యథాలాపంగా నా దృష్టి అతని చేతివేళ్లపై పడింది. వేళ్ల కణుపులు కదుములు కట్టి ఉన్నాయి.

'మార్షల్ ఆర్ట్స్ లో ప్రావీణ్యత ఉన్నవాడే! పందేహం లేదు'

బిగుసుకుంటున్న అతని దవడ కండరాలు చూస్తుంటే 'బాడీ బిల్డర్ వల్ల ఆ పాగరాయుని పనిభతం.'

అందుకే వాతోపాటు మిగతా కొందరు ఏమీ చేయలేక అతన్ని మిరిమిరి చూస్తూ అసహనాన్ని వెలిబుచ్చుతున్నారు.

ఆడవాళ్లు తమ కొంగుల్ని అడ్డం పెట్టుకున్నారు. అతన్ని వీళ్లందరూ 'శాపహర్తలు' పెడుతున్నట్లు అనిపించింది.

ఉండబట్టడం నా వల్ల కావడం లేదు. "నీకేమైనా సెన్సుందా? చూస్తే చదువుకున్న వానిలా ఉన్నావు! నీ స్మోకింగ్ వల్ల ఈ కంపార్ట్ మెంట్ లో ఎంత మంది అసౌకర్యంగా ఫీలవుతున్నారో ఒక్కసారి చూడు! నీకే అర్థమవుతుంది" లోలోపలే గొణిగాను. బైటికి అనే ధైర్యం లేక! పొద్దున్నే చదివిన ఒక వార్త తలాలను గుర్తుకు వచ్చింది.

"ఇద్దరి మధ్య జరుగుతున్న వాదనలో ఒక వ్యక్తి అమాయకంగా తలదూర్చి కత్తిపోట్లకి గురై మరణించాడు."

'నాకెందుకొచ్చిన గొడవ' అని మౌనంగా కూర్చున్నాను. అటువైపు కూర్చున్న వ్యక్తి అసహనంగా కదులుతుండడం గమనించాను. నాలోని 'ఫేస్ రీడర్' ఒక్క ఉదుటున నిద్రలేచాడు.

అతన్నే పరిశీలించడం ప్రారంభించాను. అతని వాలకం చూస్తుంటే సిగరెట్ తాగే వ్యక్తిని ఏదో

జరగబోయే దృశ్యాన్ని ఊహిస్తూ ఆనందిస్తున్నాను.

బాడీబిల్డర్ నెమ్మదిగా లేచాడు. తన రెండు చేతుల్ని ప్యాంట్ జేబుల్లో పెట్టుకొని ఒక్కో అడుగు నెమ్మదిగా 'ధూమకేతు' వైపు వేశాడు.

జరగబోతున్న దృశ్యం నా మనోఫలకంపై స్పష్టంగా కనిపించడం మొదలైంది.

నాతోపాటు అందరూ ఊపిరి బిగించి చూడసాగారు.

బాడీబిల్డర్ పాగరాయునితో ఏదో మాట్లాడాడు.

పాగరాయుడు తలూపుతూ తన జేబు నుండి ఏదో తీసి ఇచ్చాడు.

అదేంటో నాకు కనిపించలేదు. ఎందుకంటే బాడీబిల్డర్ అడ్డం ఉన్నాడు గనుక.

కొద్దిసేపటికి బాడీబిల్డర్ మా వైపు తిరిగాడు.

అతని నోట్లో సిగరెట్ వెలుగుతోంది. అగ్గిపెట్టెను తిరిగి ఇచ్చేస్తూ "థాంక్స్" అంటూండడం స్పష్టంగా వినిపించింది.

నా మొహం పాలిపోవడం నాకు తెలుస్తూనే ఉంది.

-వి.ఎస్.పాణి (మహబూబాబాద్)